

Ordføreren: Jeg kan ikke Andet end udtale — den ærede Minister maa ikke tage mig det ilde op —, at det dog er lidt stærkt, naar den ærede Minister i et Lovforslag, som han selv siger kun er en Art Codification af den bestaaende Værnepligtslovgivning, ubelader en meget vigtig Bestemmelse — jeg finder det meget rigtigt, at det er skeet —, nemlig den Bestemmelse, at ingen Værnepligtig kan mod sin Villie befales at være Officeersoppasser, og som Ministeren altsaa maa have havt sine gode Grunde til at ubelade, at han da, naar jeg saa støtter den ærede Minister efter min bedste Overbeviisning i dette Punkt, og den ærede Minister derefter siger, at han har følt sig meget tiltalt af mine Grunde og mine Ytringer, saa bagefter udtaler, at han vil henstille det til Thinget. Det er dog virkelig at bringe En i et noget besynderligt Forhold, naar der forelægges Noget, som den ærede Regjering siger, at den anbefaler, og den dernæst billiger de Udtalelser, der ere fremkomne derom, at den da ender med at sige, at den henstiller det. Ja, i en vis Forstand er det altid en Hensigt; men jeg vilde dog have anseet det for meget heldigt, om den ærede Minister havde holdt paa Lovudkastets Bestemmelse. Det er ikke uden nogle Overveielse, at jeg har tilladt mig at tale denne Sag saa varmt iasten; Enhver vil see, at det ikke er noget som helst Hensyn til Officerernes Magt eller Myndighed, der her kan gjøre sig gjældende. Sagen er den, at Forholdet er fuldstændig forandret fra tidligere Tid. Dengang var der Officeersoppassere i Fredstid, og det kan have havt sine Ubehageligheder, men i Krigstid kan der ikke tænkes at fremkomme nogen Ulempe deraf, og nu er der kun Officeersoppassere i Krigstid. Jeg har her hittret mig saa udførligt om denne Sag, fordi jeg ikke har havt Leilighed dertil i Udvalget. Jeg mindes ikke, at denne Sag der har været under nogen nærmere Debat, og derfor har jeg tilladt mig her at udtale mig derom, men, som sagt, jeg beklager, at den ærede Minister, naar det er lykkedes mig at

komme med Grunde, som tilfredsstille ham, og skjøndt det er ham selv, der har foreslaaet, at Bestemmelsen skal udgaae, desuagtet siger: Ja, i Guds Navn, gjører, hvad I ville.

Justitsministeren: Jeg skal dertil gjøre den Bemærkning, at Bestemmelsen ganske vist ikke er optagen i Udkastet, men det er noget Andet end at foreslaae, at den skal udgaae, og naar Ministeren under 1ste Behandling er fremkommen med en Udtalelse, som gik i den Retning, at han ikke kunde see, at der var Noget iveien for at optage denne Bestemmelse, forekommer det mig, at det vilde være urigtigt, om han paa et senere Standpunkt udtalte sig anderledes. Jeg har dog ikke troet det urigtigt at udtale, at jeg erkjendte, at de Grunde, den ærede Ordfører iasten fremførte, forekom mig at tale for, at der ikke var saa stor Nødvendighed, som jeg tillod mig at sige, for at vedtage Forslaget.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Udvalget undvør Nr. 45 til § 26:

Efter Ordet: „tildeelte“ i 3die sidste Linie sættes „.“, og Resten af Paragraphen udgaaer.

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

- 2) Forslag af Berg, Eriksen, H. Hansen, S. A. Hansen, S. Jensen, L. Jensen, E. B. Nyholm og Rimestad under Nr. 46 til samme Paragraph:

Som 2det Stykke tilføies: „Ingen Værnepligtig kan imod sin Villie befales at være Officeersoppasser“.

vedtoges med 52 Stemmer mod 14.

- 3) Lovudkastets § 26 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Alle de aarlig til den egentlige Krigstjeneste